

geforhold at blive disse Overformynderimidler tvit. Til disse Bemærkninger skal jeg indstrænke mig, og jeg haaber, at vi maa komme til det af mig antydede Resultat, enten en Overenskomst om § 2 eller en Udsættelse af den for i Aar.

A. Sørensen: Naar en saadan Bestemmelse som den i nærværende Lovforslags § 1 bliver truffet, der gaar ud paa, at 1 pCt. Afgiften skal ophæves for Fremtiden, kan man nok tænke sig, at Overformynderiet ligesom har været tvunget til at gjøre en Dyd af Nødvendigheden. Derjom Overformynderiet kunde have faaet sine Penge udlaaante og samtidig have faaet denne Procent, kunde vi ganske rolig have stolet paa, at Lovforslaget slet ikke var fremkommet. Men hvad nu end Motivet er dertil, saa er Lovforslaget jo kommet frem, og da den Lov, vi tidligere have vedtaget som midlertidig, nu skal være endelig, kunne vi jo ikke Andet end være glade derved. Det er i Genhold hertil, at jeg kan anbefale Lovforslagets § 1. Men et Spørgsmaal er det, om det alene er denne Procent, der har gjort, at der henligger saa mange Penge i Overformynderiet, som ikke kunne finde Veie ud til Befolkningen. Det er et Spørgsmaal, om der ikke mange Steder i Landet er andre Ting i Veien end denne Procent. Jeg kjender selvfølgelig ikke Overformynderiforholdene Landet over, jeg kjender dem kun i Holbæk Amt, og jeg kan forsikre den høitærede Justitsminister for, at der er der meget Mere end denne Procent i Veien for, at Pengene kunne blive udlaaante. Det er en Selvsøge, at en Mand ikke kan faae sine Penge udlaaante, uden at Noget saar at vide, at han har Penge til Udlaan, men i Holbæk Amt er Forholdet det, at der er kun ganske faa Privilegerede i Amtet, der faae Nogetsomhelst at vide om, at Overformynderiet laaner Penge ud. Jeg kan ikke se Andet, end at Forholdet i Holbæk Amt er det, at den Mand, som Regjeringen har stillet i Spidsen for Laanebestyrelsen, driver Politik med den Forretning, som Ministeriet har givet ham. Der er et Par Høreblade med saa Abonnenter i Amtet, og disse Høireaviser faae at vide, naar der kan faas Penge af Overformynderiet i Holbæk Amt. Men alle de Andre, det store Flertal i Amtet, hovedsagelig alle Gaardmændene, faae ikke det Allermindste at vide om denne Sag. Der var jo ikke saa Meget at sige derom, hvis det var en Historie, som Laanebestyrelsens Formand derude selv arrangerede, og som den høitærede Justitsminister ikke kjendte Noget til. Men Forholdet er tværtimod det, at forjaaviddt Postvæsenet ikke

har besørget et Brev forfert, veed den høitærede Justitsminister, hvorledes Forholdene ere derude, og efter at Justitsministeren har faaet det at vide, er Forholdet i Holbæk Amt ikke blevet bedre. Jeg har fundet Anledning til her at omtale dette Forhold; thi hverten Befolkningen eller Overformynderiet kan være tjent med, at den høitærede Justitsminister udnævner en saadan Mand til Formand for Laanebestyrelsen.

B. Solm: Jeg har været saa længe i Thinget, at jeg har deltaget i den Beslutning, der blev tagen af Rigsdagen, da Loven af 1868 blev vedtagen, og jeg huffer meget godt, at man dengang havde stor Betænkelse ved at overføre det Hele til Kjøbenhavn, fordi man havde den samme Opfattelse dengang, som man for Næsten har den Dag i Dag, at man syntes, at Kjøbenhavn vilde rive Alting til sig. Men dette forhindrer ikke, at jeg, da vi nu engang have faaet dette, desuagtet vilde beklage, om dette Lovforslag ikke skulde blive til Lov. Efter hvad man har hørt her, kan jeg forstaa, at der er stor Forskjel i de forskjellige Amters med Hensyn til den Fremgangsmaade, Laanebestyrelserne følge, thi i det Amt, hvor jeg hører hjemme, bliver der, saavidt mig bekjendt, bekjendtgjort i alle Blade, at der er Penge at faae til Laans. Jeg betvivler ikke Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem (A. Sørensen) har sagt, jeg nævner kun, at det er forskellige Fremgangsmaader, som de forskellige Laanebestyrelser anvende. Kan man derfor faae en Forandring paa de Steder, hvor Laanebestyrelserne ikke bekjendtgjøre i andre end det ene Partis Blade — enten det nu er Høire- eller Venstreblade, det ser jeg ikke paa — saaledes at der blev givet Laanebestyrelserne et Paalæg om, at de skulde bekjendtgjøre ligesaa godt i Venstre- som i Høireblade, kan jeg ikke have Noget imod det, som det er. I vor Egn have vi ingen som helst Grund til at klage over Laanebestyrelsen, det skulder jeg at sige, thi at den gjennemgaaende tager alle de fineste Pantter, det kan man jo ikke fortaente den i. Der er nemlig to Opgaver her. Den ene er den at lade det komme til Folks Kundskab, at der er Penge at faae til Laans, og den anden, at der ikke bliver noget Tab paa de Penge, der af Umyndiges Midler anbringes i Giendomme. Tab for Umyndige kan selvfølgelig ikke ske for Tiden, men vi, der have været i Rigsdagen i en Række af Aar, vide jo godt, at da man her, dengang man ikke havde den Bestemmelse, at Statskassen tog Tabet, havde at træffe Bestemmelse om, hvorledes man skulde komme